

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Felölös szerkesztő és felelős kiadó: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m — Kiadóhivatal: Kíspeszt, Thököly-út 18.

Megjel havonta
Előfizetési ára:
1 évre 1 pengő.
Postatakarékpzt
számla 17.270 sz.

Apostoli munka.

„Legeltesd az én juhaimat!” János 21, 17.

A Péternek adott krisztusi megbízás azon a szereteten alapult, amelyről Péter vallást tett Urának, a feltámadott Krisztusnak. Az Isten országában végzendő munkának sikeréhez nem elég az ügyszeretet, a lelkiismeretesség, az ügy iránti odaadás és áldozatkészség. Ez mind igen szükséges, de nem alapvető. Az alapvető dolog a Krisztushoz való személyes viszony. És ebben a viszonyban is a lényeges és döntő a Krisztus iránti szeretet.

A szolgálat nem az, amit teszünk, hanem az, amik vagyunk. Szolgálatot lehet végezni a legnagyobb önteltséggel, nagyravágyással és önzéssel is. Szolgálni lehet azért, hogy magunknak szerezzünk nevet és érdemeket. Szolgálni lehet azért, hogy önmagunknak nyerjünk meg embereket. A farizeusok és a szaduceusok is lehetnek olyan emberek, akik szolgálatra készek, közben azonban jutalmukat lesik.

Jézus Krisztus nem ilyen szolgálatot követel. Öneki első sorban szolgálókra van szüksége; olyan emberekre, akik lélekben szolgák. Akik önmagukról egészen lemondtak, nem az ügyért, mert az ügy diadalmaskodik náluk nélkül is, hanem a Krisztus iránti szeretetből.

Ma sokat hangoztatunk jelszava-

kat, célokat, ügyeket. Olyanfajta propagandát űzünk, amelyben igen sok részünkről a helytelen tárgyilagosság és igen sok a helytelenül alkalmazott személyi vonás. Tárgyilagóság vagyunk a Krisztus személye iránt, mert ebből dogmatikai tételeket csináltunk; személyi vonásokat veszünk be azzal, hogy a magunk személyét toljuk előtérbe. Elismerjük, hogy Jézus tanítása erkölcsileg tökéletes, hogy az evangélium üzenete az emberiség számára megfelelő, de emellett a Jézus Krisztust magát elmellőzzük. És így elkövetjük azt a bűnt, amelyet Jézus pedig annyira elítélt: megtagadjuk őt az emberek előtt. Jézus azt kívánja, hogy ő neki szolgáljunk; mi pedig az ő ügyének akarunk szolgálni. És pedig úgy, hogy az emberek minket lássanak, minket magasztaljanak.

Nincsen meg bennünk az az alázatosság, amely a magunk személyét egészen háttérbe szorítaná s csak a Krisztust tartaná szem előtt. Figyeljük meg: mikor munkánkban valami bosszant vagy keserít, nem a magunk terveinek, elveinek, akaratunknak meghiusítása-e az oka? S amikor tervezünk, dolgozunk, nem magunkat, terveinket, akaratunkat állítjuk-e előtérbe?

Az apostoli munkára való elhívás azoknak szól, akik szeretik az Urat.

Ezekben a mi napjainkban.

Ezekben a mi napjainkban ne keressünk csendes megnyugvást és megnyugtatót abban a feltevésben, hogy a világban semmi alapvető változás nem történik s hogy majd minden magától visszatér a régi kerékvágásba. A mostani, eddig is állandóan változó, de évszázadok óta mégis nagyjában ugyanazokat a vonásokat magán viselő, úgynevezett európai kultúra és civilizáció felbomlásában van. Egy világ haldoklik és egy új, vagy legalább is másfajta világ van kialakulóban. S ebbe az átalakulásba sok minden, ami eddig megvolt, elpusztul. Sok olyan, amit értéknek tartottunk, nem támasztható fel. Viszont az új világban is lesz sok salak.

Sok emberben felmerül az aggódo kérdés: mi lesz a keresztyéniséggel? Mi lesz a keresztyén egyházakkal? Ez a kérdés a legközvetlenebbül érint minket, a külmisszió barátait is. Olyan ügyet szolgálunk-e, amely már is elveszettnek tekinthető? Silány kis nyugtákat emelünk-e, most, amikor hamarosan közeledik a nagy szökőár, amely mindent elsodor? Van értelme és van jövője ennek a mi munkánknak? Odaállítunk két embert Kína százmilliói közé, de van-e kilátás arra, hogy Kunosék meg a többi misszionárius is, alkothatnak odakünn valamit, ami túléli ezt a válságot?

A kérdésekre, amelyek elutasíthatatlanul feltolulnak, amelyek sokakban élnek, nem tudunk feleletet adni, ha nem ismerjük egyfelől a világtörténelmet s az azt mozgató erőket; másfelől a keresztyéniséget és a keresztyénség Urát.

Ez a mostani háború a világháborúnak a folytatása és azzal szervesen összefügg. Egy forradalmi átalakulásnak eszköze és megnyilvánulása. De ez az átalakulás nem egyedülálló a világtörténelemben. Ha az emberek jobban ismernék a Bibliájukat, bizonyára józannabbul és helyesebben ítélnék meg a mostani helyzetet. Az igazságnak és valóságának megfelelőbben ítélnék meg az eseményeket és az embereket. Nem tévesztenék meg őket a propaganda frázisai és a nagybetűs újságcímek. A tarajos, tajtékzó hullámok alatt az élet nagy árama továbbhőmpölyög és az emberi élet nagy törvényei érvényben vannak.

Az új világ és az új életforma, amely kialakulóban van, ugyanazon nagy élet-törvények hatálya alatt fog állni. Egy-pár évtized viharai, új úttörések és új célkitűzések nem jelentik azt, hogy van más járható út is, mint a Krisztus.

Ezekben a mi napjainkban a keresztyénség nem tehet mást, mint azt, ami minden időkből feladata és kötelessége volt, amit mindig jól-rosszul cselekedett: tanubizonyságot kell tennie életével és tanításával a Krisztus mellett. Tanubizonyságot tenni olyan körülmények között, amelyek alkalmasabbak a bizonyosságtételre, mint az elmúlt csenedesebb esztendőök és évtizedek.

A világ változásaiban a keresztyén misszió folytonossága nem szakad meg. Csak világosabban látjuk, hogy milyen nagy szükség van rá. Világosabban látjuk a világ és az emberek bűnét. Óriási méretekből vetítődik a hazugság, a telhetetlenség, a gyűlölet, az irigység a történelem váznára mint mások. De ugyanezek a bűnök azelőtt is megvoltak, mi nem láttuk, vagy nem akartuk észrevenni őket.

De lehetetlen meg nem látni azt a sok hősiességet, áldozatkészséget, türelmet, bátorságot, amit a mai kor felmutat. Látjuk, hogy az ember egyfelől rosszabb, mint véltük, másfelől jobb, derekabb és többet ér, mint amennyire becsültük.

Mi, akik Isten országának eljövételért naponta imádkozunk, akik tehát naponta Isten elé vesszük azt a kérésünket, hogy a régi világ múljon el és az új világ alakuljon ki, éppen mi nem lehetünk azok, akik a változásoktól már elvileg borzadunk. De mi, akik Isten bölcs világműködésében hiszünk, nem lehetünk azok sem, akik tagadják, hogy Isten keze benne van és benne dolgozik ebben a világkrízisben is.

Az emberek százmilliói részére az élet sohasem volt majális. És a hívő keresztyén sohasem gondolhatta azt, hogy amikor felveszi a „nemes harcot”, táncterembe lép. Ezek a mi napjaink tanításának meg arra, hogy az életet komolyan vegyük s komolyan vegyük azt is, amit Krisztus tanít.

Adakozz a misszió céljaira!

Az evangélikus egyház magvetése Kínában.

III.

Intézmények az egyház szolgálatában.

Földrajzi fekvésénél, kereskedelmi és közlekedési gócpont jellegénél fogva Hankou, eme a Jangtze folyó mentén fekvő kikötőváros lett sok evangélikus intézmény székhelye. Hankou-n haladt keresztül a Kínát északról délre átszelő, egyetlen vasútvonal, amely mint tudjuk közvetve érinti majdnem az összes evangélikus missziók munkaterületét. (A „közvetve” természetesen jelent itt-ott több száz km-es távolságot.) Közlekedési szempontból azonban még ma is többet jelent az a víziút, amelyet a Jangtze és Han folyó, valamint az előbbi mellékfolyói kínáltak és kínálnak. A Jangtze folyó vízbőség — szélesség és különösen mélység tekintetében — messze meghaladja a mi nagy Dunánkat és a világ minden hajós népének gözösei szeltek végig habitait. Shanghai után egyike volt a külföldi kereskedelem legnagyobb piacainak. S magát Hankou-t jó részét a külföldiek letelepedése virágoztatta fel, s adott neki európai jelleget. A folyó déli oldalán fekvő város Wuchang a közigazgatás székhelye és az iskolái révén volt kiemelkedő s lakosainak száma is nagyobb volt az előbb említett városnál. Volt, mert az utóbbi három év sok mindent megváltoztatott. A város több mint két éve elesett és most megváltozott körülmények közé kerültek az itt levő evangélikus intézmények is. Tulajdonképen el vannak vágva az evangélikus misszióktól, amelyek majdnem kivétel nélkül a megnevezett területeken helyezkednek el.

Ez okból a rendesnél sokkal csendesebb és forgalom nélkülibb az evangélikus missziók székháza is. Ezt a négy emeletet főleg amerikai tőkével építették, de öt európai misszió társulatnak is vannak részvényei benne. Az alapkövetés 1923-ban történt, de a megnyitást csak a következő év október 31-én lehetett meg. Az építésnél a főszempontot az az ok okozta, hogy Kínában a misszionáriusok nagyon gyakran kénytelenek kiüríteni az ország belsejében levő állomásait. Így például három

évre a megnyitás után már nagy szolgálatot tett e tekintetben is. Több mint 300 menekült misszionáriusnak nyújtott fedelet a zavargások idején. Rendes körülmények között csak egy emeletet tartanak fenn az átutazó misszionáriusok, valamint kínai keresztyének részére. Másik szempontot az a körülmény adta, hogy az együtt-munkálkodó ev. missziók rábízták anyagi ügyeik intézését ennek az otthonnak vezetőjére. Az „ágens” feladata volt a szükséghez képest átutalni pénzt az egyes állomásokra és leszállítani az életfenntartáshoz, valamint a kórházak részére megrendelt árukat, amiket a beljebb fekvő helyeken nem lehetett megszerezni. S azután itt viselnek gondot az itt hagyott ládákra, amelyekben

Evangélikus missziók székháza Kínában.

majdnem minden előrelátó misszionárius hagy itt a maga részére legalább egy rend ruhát. Sokszor a tékozló fiú rongyaiban ideérkező, kirabolt és kifosztott misszionáriusoknak az itt maradó ruházat jelenti a váltóruhát. Most is van itt három ilyen menekült, akiknek rongyokon kívül nem hagytak meg semmit azok, akik kifosztották őket, de még az állomásuk is csak rom. Ebben az épületben helyet foglal még a missziói ügynökség helyiségein kívül a skót biblia társulatnak, az evangélikus könyvkiadó- és könyvterjesztő vállalatnak a helyiségei is.

Az evangélikus könyvkiadó vállalat a bizonyossága annak, hogy milyen nagy gondot fordít itt is az evangélikus egy-

ház az evangélikus nép szellemi szükségleteinek kielégítésére. S ez a munkásság már visszamegy a tulajdonképeni egyházszerzés előtti időkre. Akár csak odahaza minálunk, úgy itt is a hirdetett ige mellett a tiszta evangélium hirdetői rögtön felismerték a szükségét annak, hogy a nép a saját nyelvén olvashassa evangélikus irodalmunk gyöngyeit. S ebbe a munkába rögtön belevonták a kínai segítő társakat. A külföldről jött idegenek tudtak élőszóval ígét hirdetni, előadásokat tartani, de írni a kínaiak részére csak kínaiak tudnak. Ők ismerik legjobban a kínaiak lelkivilágát.

Legelső irodalmi termékek Hitvarozik a Kiskáté és az Ágostai Hítvallás kiadása. Az előbbi nem kevesebb mint kilenc féle kiadásban forog közkézen. A Kiskáté keresettségét mi sem mutatja jobban, hogy alliansz, de még methodista missziók is azt használják és egy-egy alkalommal 10 ezer példányt nyomtatnak belőle. S ezek után közvetlenül nekiláttak egy igazán evangélikus énekeskönyv kiadásához, s ezzel egy időben egyetemes kézikönyv összeállításához. Valahányszor kezembe veszem ezt a kínai evangélikus énekeskönyvet, mindig örömmel tölti el a szívemet. Ott észak Kínában nélkülözni voltam ezt kénytelen.

„Az evangélikus egyház az Urat dicsőítő szent énekei”-nek előszavában így okolják meg ennek az énekeskönyvnek a szükségességét: „Jóllehet már sok énekgyűjteménye van a kínai keresztyénységnek, de olyant, amelyik a mi evangélikus egyházunk szellemét és sajátos természetét csak valamelyest is kitudta volna fejezni, még nem ismerünk. Ezenkívül az atyáktól olyan gazdag örökséget kapott az egyház, mint amilyen énekek tekintetében a mi evangélikus egyházunk, lehetetlen, hogy szívének teljes érzéseit épen kínai nyelven fejezze ki más szellemű énekekkel.” Hosszas szorgoskodás után így jelent meg 1920-ban, a kínai ev. egyház megszervezésének évében, az első kiadás 543 énekkel. Próbaév elteltével s a bírálatok figyelembevételével 1922-ben megjelent a most használatban levő énekeskönyv. Az első kiadás tisztán német, skandináv, angol, finn és észti énekek gyűjteménye volt, de azok számát később lefaragták 390-re és kiegészítették hatvan olyan eredeti kínai énekkel, amelyet a kínai keresztyének nagy része magáénak vall. (Érdemes az említésre, hogy kb. hetven finn eredetű ének, s valamint néhány észti éneket is találunk az énekek között. Talán a mi

magyar evangélikus kincsünkől is jut majd a következő kiadásba?)!

Már az énekeskönyv is magában foglalja a szent istentisztelet liturgikus rendjét, sőt a szent cselekmények menetét is leírja egész a szükségkeresztségig. Az egyetemes Kézikönyv pedig kielégíti a missziói egyház minden különleges szükségét. Az istentisztelet végzésében tevőleges részt vesz a gyülekezet és lelkes mellett a diakonus is, aki istentisztelet elején az imádságot mondja, valamint a szent leckéket olvassa fel. Mondanom sem kell, hogy a pogányok között munkálkodó egyház kebelében nagy jelentősége van a keresztség szentségének és annak méltó lefolyására nagy tekintettel vannak úgy a felnőttek, mint a gyermekek megkeresztelése, a Krisztus testének tagjainvá tételekor.

Itt jelenik meg a kínai evangélikus néplap és evangélikus teológiai folyóirat is. Rendes körülmények között az előbbi hetente (mostan csak két hetenként), az utóbbi pedig negyedévenként jelenik meg 1700, illetve 250-es példányszámmal megfelelően. (Mind a két lap kért már ismertetést a magyar evangélikus egyházi életéről és teológiai gondolkodás jelen irányáról.)

A kiadóbizottság évente 10-15 könyvet jelentet meg az írásmagyarazattól elkezdődően a hitvédőiratokon és áhítatos könyveken át egészen a legkülönbözőbb vallásos röpiratokig. Ők is adnak ki évente naptárt, amely hozza minden vasárnap és egyházi ünnep textusát (három teljes perikopa rendszerük van és egy ótest. textus sorozat). A könyvek túlnyomó többsége fordítás, de ma már a kínai professzorok és lelkészek is alkotnak sok maradandó értékűt. A fordítások néha bohyolult úton készülnek. Pl. Hallesby norvég professzor könyveit, avagy cikkeit előbb egy norvégul tudó ember lefordítja angolra és angoltól ültetik át a kínai nyelvre. A különböző nemzetiségű szerzők között találunk egy-két finn nevet is.

A kiadóvállalat célja, hogy könnyen hozzáférhetővé tegye minden ország evangélikusságának legjobb irodalmi alkotásait. S teszi ezt nemcsak a kínaiakra való tekintettel, hanem minden ittélő misszionárius számára is. S ezt a szolgálatot segíti elő az evangélikus könyvkereskedés — egyetlen könyvkereskedés Kínának ezen a részén, nemcsak a városban — amely önköltségi áron, potom olcsón adja a kínaiul nyomtatott irodalmat s amely terjeszti a német, skandi-

náv, angol (amerikai) evangélikus irodalom termékeit is. (Két tudós külföldi és három kínai lelkész teljes idejüket és erejüket ennek a szolgálatnak, az irodalmi alkotásoknak, szentelik.)

Ez a nyomtatott, az írott betű magvetése!

Ezideig a kínai evangélikus egyházak nincsen intézményes és hivatásos szeretetszolgálat (diakónia). Ez azonban nem jelenti azt, hogy tétlenek lennének a segítő, szolgáló szeretet terén. Gondoljunk csak a missziói kórházakra, hol a kínai keresztyén férfiak és nők szolgálnak mint betegápolók s egyuttal mint bizonyágtevők. Van ezenkívül egy ú. n. Éhség-alap, amelynek rendeltetése, hogy segítsen azokon a szegény kínaiakon, akiket éhínség, folyton megismétlődő és rémes méreteket öltő áradások és gyakori kirabolások tesznek földönfutókká. Az alapot jóllehet 3 amerikai misszió létesítette, az mégsem korlátozza szolgáltatát az ő körükbe tartozó kínaiakra, hanem egyformán segít ott, ahol legnagyobb az inség. Számtalan kínainak mentette meg már az életét.

Missziói munka tekintetében megtörténtek a lépések (1935-ben) egy kínai honi evangélikus misszió társulat szervezésére. De a munka itt is megelőzte a szervezést. A kínai ev. egyház elnöke, Chu Hao-Ran, 1928-ban munkát kezdett

a shanghai irodalmi nyelvet beszélő kínaiak között. Különös igyekezete az volt, hogy felvegye a kapcsolatot azokkal az evangélikusokkal, akiket a hivatás, megélhetés során felszív ez a több millió lakosú világváros. Ő maga stratégiai fontosságúnak tartja a helyzet evangélikus egyházi szempontból és többször fordult segélykiáltásaival a kínai evangélikusokhoz. Így lett a shanghai munka a kínai evangélikus missziói érdeklődés központjává. Sajnos a jelen helyzet megnehezíti, hogy az összes gyülekezetek hathatós lelki és anyagi támogatást tudjanak adni az ott dolgozóknak.

* * *

Pál apostol könyvekkel vetett Efezusban. Bizonyára Kínában is sokan, úgy külföldi, mint a kínai magvetők közül vetettek könnyhullatással. Mégis boldog reménységben, hogy egykor az elvetett mag szárbá szökken és kalászt terem, amelyek betakarítatnak a mennyei csürrökre.

Ez a Szentléleknek, a legcsodálatosabb, a mindenütt otthonlevő Magvetőnek az áldott szolgálata, amelyről nehéz lenne e földön igaz ismertetést írni. Ezt az angyalok írják, ama mennyei könyvekben, ahova sok kínai név jegyeztetett föl már eddigel is.

Kunos Jenő.

Missziói imaóra.

1941. évi jelmondatunk: „Keressétek az Urat és éltek.“ Amos 5, 6. — Imáóránkon (május 13.) legyen elmélkedésünk tárgya a **szüntelen való imádkozás**. Alapigénk: „Szüntelen imádkozzatok.“ I. Thess. 5, 17. és „Mindig imádkozni kell és meg nem restülni“ Lukács 18, 1. végül „A könyörgésben állhatatosak legyetek“ Róm. 12, 12. — Jézus tanításában és életében az imádkozás egyfelől igen előkelő helyet foglal el, másfelől pedig olyan egyszerűen hangzik és egyszerűnek látszik, mint a lélegzétvétel. De ebből származik sok félreértés is. Némelyek olyan nagy dolognak tartják, hogy nem mernek imádkozni, mások olyan jelentéktelennek, hogy feleslegesnek vélik. Nem szabad felejtenuk, hogy

— az imádkozás elhanyagolásának alapoka az ima erejében való kételkedés; ez a kételkedés pedig azt jelenti, hogy nem hiszünk Jézus ama szavának, hogy aki kér, az kap. Úgy ez a kételkedésünk, mind pedig ez a hitelenségünk bűn. Tehát aki nem imádkozik, az bűnben van, bünt követ el. Mit jelent az, hogy szüntelen imádkoznunk kell? Azt jelenti, hogy állandó összeköttetésben kell lennünk Istennel. Isten nem szakítja meg a kapcsolatot: ő tart bennünket életben pillanatról pillanatra. Mi valljuk azonban óriási, kiszámíthatatlan kárát annak, hogy a magunk részéről ezt a kapcsolatot nem ápoljuk és tartjuk elevenen. Az a zűrzavar, ami a világban uralkodik, annak a következménye, hogy

az emberek elszakadnak Istentől, nem imádkoznak. Nem térhetünk itt ki arra, hogy mi az imádság és mit tesz imádkozni. Csupán rámutattunk, hogy az imádkozás éppen olyan élettörvényszerű funkció, mint a vérünk körforgása és ennek a funkciónak a megszakítása vagy megzavarása éppen olyan súlyos következményekkel jár életünk egész területén, mint a testi élettörvények megszegése a testi élet területén. Isten az imádságot mindig meghallgatja; ez alól nincsen kivétel. Annál is inkább meghallgat, mert Maga Jézus Krisztus is szüntelen könyörög érettünk. S ha ő azt követeli, hogy szüntelen imádkoz-

unk, s azt tanítja, hogy Isten meghallgat, akkor semmi jogcímünk sincs arra, hogy ezt a tanítását hallatlanná tegyük, ezt a tanítását figyelmen kívül hagyjuk. A Jézus Krisztus megváltói érdemében bizakodni, másfelől pedig a tanítását sutba dobni annyit jelent, mint éppen az ő megváltói érdemét letagadni; mert Jézus a halálával a tanítását pecsételte meg.

Ima: Mennyei Atyánk! Add nekünk Szentlelkedet, s annak állandó segítségét, hogy szüntelen imádjunk téged lélekben és igazságban a Jézus Krisztus által. Amen.

Isten a háborúban is építi egyházát.

A. Oelke szuperintendens.

Emberileg tekintve Krisztus egyháza építésének összes föltételei Kínában egyszersmindenkorra összeomlottak. A misszió ellenségei megjósolták és a leg-rövidebb időn belül várták, hogy kínai keresztyéneink „rizs-keresztyénsége” elég hamar megfullad a borzalmas polgárháborúk nyomorúságai, a keresztyénüldözés és végül a mostani háborúban a bombáktól elpusztított missziói állomások és templomok romjai alatt. Nem kellett-e minden missziói tervnek ronggyá válnia a gyülekezetek kettészakadása, a millió és millió ember menekülése következtében, hiszen ez elhomályosította a népvándorlást is?

Ez azonban hatalmas csalódás volt. Éppen az ellenkezője következett be. Nem mintha tömegmozgalom indult volna az egyház felé. Ellenben a kínai nép nyomorúságai hírtelen óriásivá növekedve segítséget kérőn, de egyúttal komolyan megvizsgálva álltak az egyes keresztyén, a gyülekezetek, az egyház előtt. És most megtörtént az, amin egyedül fordult meg a dolog: az egyház minden mást megelőzve „igen”-t mondott népének nyomorúságára. Oda állt eléjük, ahol csak alkalom kínálkozott a nagy és kis dolgokban való találkozásra, itt nyilvánosan, ott egészen csöndben fáradozott a segítesen és gyógyításon. A háború nyomorúságai meg-

jelentették a gyülekezetekben meglévő különös életerőket mint bizonyágtételt és pedig olyan mértékben, amint az rendes időkben nem lett volna lehetséges. Az egyház egyáltalán nem gondolt a megfulladásra, nagyon is élővé lett. Az egyház építésének alapja tehát nem ingott meg, szilárd és mozdulatlan volt: az élő gyülekezet. Ahol pedig élő gyülekezet van, ott Isten rendületlenül tovább épít, háborús időkben is. A polgárháború harcai váltakozva folytak Kwang-tung tartomány északi részén. Az összes pártok katonái kiszípolozták városot falut egyaránt, Senki élete se volt biztonságban a falvakon. Megrémített emberek százai és ezrei kerestek menedéket a missziói állomásokon. Mindenekelőtt Siujin állomás volt hetekig menekültek tábora. A kis templom túlkicsi volt a beözönlők számára, hogy meghallják az Üdvözítőről szóló üzenetet. Naponta párhuzamos áhitatokat és összejöveteleket kellett tartani. A szomszédos gyülekezetek prédikátorai és evangélistái nem fáradtak el, hogy az élet vizét nyujtsák ezeknek a vigasztalásra szomjazó embereknek.

Gyülekezetem területén való utazásom alkalmával az egyik kápolnában idősebb, előkelő férfi különösképpen föl-tűnt nekem. Hogy ennek az embernek nem kellett testi munkát végeznie, arról

hat vagy nyolc, mintegy nyolc centiméter hosszú, finoman lakkozott körme tett bizonyosságot. Tudtomra adták, hogy híres föld-jós Kantonból. Állítólag pontosan tudja, vajjon egy hely kedvező és szerencsét hozó-e házépítés vagy sírhely számára. Most azonban egyidőre abbahagyta jövendelő foglalkozását. A Shanghai bombatámadásokról szóló rémhírek egész testét átjárták. Hasonlótól féltette Kanton is. Most ez az ember, aki joggal tartotta károsnak a Jézusról szóló üzenetet üzlete számára, ott ült Isten házában és mint sokan mások, hallgatta a prédikációt a világ Üdvözítőjéről és talán szívébe is bebocsátotta.

Ying-tak városában kemény talajra bukkantunk munkánk közben. A misszió munkásai évek során át tartó munkában kísérelték meg a televényföld porhanyítását. Az eredmények csak csekélyek voltak. 1938. júliusában az Északi Folyó vidékén tett körutazásom alkalmával meglátogattam ezt a háború által súlyosan megviselt várost is. A pályaudvar csak egy romhalmaz volt, a város egyharmadát bombák rombolták össze. A lakosság korán reggel a hegyekbe menekült, az élet csak délután kezdődött a városban, ha már nem lehetett várni légitámadásokat. Micsoda változás történt itt? Az emberek az összes házából és üzletekből üdvözöltek, a gyermekek vidáman üdvözölve futottak a testvér után. Kérték, hogy lépjen be, megbeszéltek vele a házi bibliára időpontját és más dolgokat is.

Az azelőtt észre nem vett misszionáriusnő lett hirtelen a város középpontja kínai segítőtársával együtt. Amikor a missziói állomás és a testvér lakása 1938 novemberében légitámadás folytán súlyosan megsérült, akkor is helyén maradt. A lakosság nyomorúsága túlnagy volt, nem akarták engedni elmenetelét és a testvér maga is kijelentette, hogy nélkülözhetetlen. A háborús nyomorúság összevezérelte a misszionáriusnőt és a lakosságot azáltal, hogy közösen vállalták a nyomorúságot. Válaszfallak egyszerre lehullottak és az út szabad volt az emberek szívéhez. Isten ott volt egyháza építésénél.

Kanton városa három nap óta égett. Tíz óraker ismét őrt álltam, hogy utána szabad legyek a vasárnapi istentiszteletre, amikor hirtelen szörnyű robbanás rázta meg lelkünket és minket embereket is. Nem sokkal utána még erősebb következett. Ablaktáblák, ablakkeretek és fedélcserépek csak úgy pattogtak lefelé. De mit jelent a sárga porfelhő templomunk mellett? Összetört valami a templomban? Amilyen gyorsan csak lehetséges, besietek. Ott áll övéi között presbitereim egyike, aki sok mással mint menekült lakja a templomot. Mialatt kis unokái a szétzúzott templomablakok tarka üvegcserepeivel játszanak, a többiek összekulcsolják kezüket és amikor halkán odalépek, hallom őket imádkozni: Legyen meg a Te akaratod!

Ahol keresztyének imádkoznak, ott Isten építi egyházát.

Fordította: **Zarándi Attila.**

H I R E K

Terei Endre volt utazótítkárunkat a rozsnói egyházközség Vargha Sándor helyébe lelkészévé választotta. Beiktatása alkalmával Egyesületünk nevében üdvözöltük. Isten áldása legyen lelkési működésén!

Molnár Mária volt diakonissza elköltözött Urához, akinek hűséggel szolgált. Dr. Molnár Gyula, Egyesületünk elnöke, testvérét gyászolja az elhunytban.

Elnökségi értekezletet tartottunk április 23-án Budapesten.

Idei közgyűlésünkön megnyilvánult az az óhaj, hogy Egyesületünknek le-

gyen Budapesten egy olyan helyisége és otthona, amelyben megtarthatná különböző értekezleteit és amely középpontja lehetne egyesületi életünknek és munkánkknak. Olvasóinknak imába és figyelmébe ajánljuk ezt a tervet. Kérünk idevonatkozólag esetleges javaslatokat is.

A Harangszó kiadásában megjelentek a Böröczki Vilmos győri tanító által készített művészi kivitelű külmissziói levelezőlapok. Felhívjuk rájuk olvasóink figyelmét.

Kimutatás

A Magyarhoni Ágostai Hitvallású Evangélikus Misszióegyesület pénztárába 1941. évi március hó 23-tól április hó 22-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak: 1939—40-re: Temesi Istvánné Kiskőrös 2 (2) pengő.

1940-re: Kiskőrösről: Csengődi Imréné 1 (1), Csengődi János 1 (1), Dedinszky Gyula 3 (1), özv. Rídeg Jánosné 1 (1), Sinkovicz Jánosné 1 (1), Suba Jánosné 1 (1) pengő.

1939—41-re: Albert János Kiskőrös 3 (1) P.

1941-re: Budapestről: dr. Molnár Gyula 3 (1), Danhauser László 3 (1), Jung Pálné 3 (1), Scholtz Ödön Sopron 3 (1), Sággy Jenő Balatonszárszó r. 2, Horváth Zsófia Pestszenterzsebét 3 (1), Czelder Valéria Rimaszombat 1 (1), Kinszky Antalné Kerekegyháza 3 (1), Orosházáról: Faragó Ferenc 1 (1), Szemenyei Bálintné 1 (1), özv. Buncsák Gusztávné Mezöberény 3 (1), Ádám Antalné Kiskőrös i (1), özv. Horváth Elekné Mihályi 1 (1), Békésről: Abaffy Gyula 3 (1), dr. Marschall Ferenc 3 (1), Kalincsak Mikály 3 (1), Kalincsak Mihályné 3 (1), Szűcs Sándorné 3 (1), Durkó Zsuzsanna 1 (1), Durkó László 3 (1), v. Szabó Ferencné 1 (1), Guóth István 3 (1), Baji Károly 3 (1), Békési Missziói egyház 3 (1) P.

Offertórium: Tiszai egyházkerület 31, Szekszárdi egyház 8 P.

Adományok: özv. Mikolicza Mihályné Apostag 1, Sigray Istvánné Szigetszentmiklós 1, Káldy Lajos Újmalomok 1, özv. Hauser Miklósné Békécsaba 0.60, Szabados Józsefné Békécsaba 1.50, Nagy Istvánné Szekszárd 2.50, Kövecses Jánosné Kaposvár 2, Gércsei lelk. hiv. útján 5.50, Ruttkay Elemér Cegléd 5, Dr. Ribárszky Pál Szarvas 3, Merényi Gyula Mizserfabánya 0.60, Losoncáról: Adler Frigyesné 5, Káresz Etl 2 P.

Perselygyűjtés: Lucchesi Róbertné Budapest 8.60, Felsőszeli missz. fiókegylet 43, Szekszárdról: Bibliakör 9.48, Diákszövetség 2.20, Rendás Mihály 2.70, Dorn Zsigmond 4.73, Szabó Antalné 3.70, Komjáthy Irma 2.96, Lugosi Béláné 2.58, Mentz Jánosné 2.18, Guggenberger Anna 1.50, Lengyel

Emma 1.26, Törő Józsefné 1.52, Németh Gyuláné 2.20, Komlósi Józsefné 7.91, Barabás Testvérek 1.13, Obernick Sári 0.97, özv. Hoff Henrikné 3.17, özv. Dr. Justh Dezsőné 4.38, özv. Buncsák Gusztávné Mezöberény 28.10, Abaffy Gyula Békés 50.74, Péteri Sarolta Léva 3 P.

Gyermekszövetség. Bélyegért: Soltvadkert Szakács László útján 50 P, Köszegi ev. el. isk. 10, Békés Abaffy Gyula útján 50 P.

Kunos Jenő kínai missziójára: Budapestről: Danhauser László 2.73, özv. Vásárhelyi Dezsőné 3, Rimár Jenő 5, Szentotornyai egyház 3.20, N. N. Pestújhely 2, Evang. Nőegylet Uzd 6, Orosházáról: Imaközösségi tag 10), 5, 5, 3, 4, 5, Ludván Sándor igazgató névnapjára virágmegváltás címén V—VI. o. Celdömölk 5, Zalán Frigyes Aszód 5, Nagyvári Lászlóné Veszprém 1, Dr. Wiczian Jenő Sopron 10, „Atom” Mezőnagymihály 5, Mályusz Tibor Kispest 5, Sigray Istvánné Szigetszentmiklós 2, özv. Kertész Lajosné Várpalota 2, özv. Horváth Elekné Mihályi 2, Soltvadkerti MGySz. 10, Sággy Jenő Balatonszárszó 2, Szarvasi missziói fiókegylet 50 P.

Missziós-Blatt: Szekszárdi bibliakör 3 P.

Cél megjelölése nélkül: Alsónánai lelk. hiv. 1, Nagy Janka Orosháza 5, Borgulya György Szarvas 5, Sokoray Miklós Szombathely 4, Dr. Bálint Istvánné Nyiregyháza 2, Arct M. Csepel 1 P.

Ujonnan belépett tagok: Buchwald Jenőné Bpest, Kinszky Antalné Kerekegyháza, Horváth Zsófia Pestszenterzsebét, özv. Horváth Elekné Mihályi, Békésről: Dr. Marschall Ferenc, Kalincsak Mihály, Kalincsak Mihályné, Szűcs Sándorné, Durkó Zsuzsanna, Durkó László, V. Szabó Ferencné, Guóth István, Baji Károlyné, Békési missziói egyház. Szeretettel üdvözljük egyesületünk új tagjait és munkálkodásukra a jó Isten áldását kérjük.

Rendes tag évi díja 4 pengő, pártoló tag legalább 2 pengőt fizet.

Az egyesület csekklapját jelen számunkhoz azzal a kéressel mellékelem, hogy ezen adományok és az esedékes tagdíjak küldendők be, aki pedig csak a Missziói Lapokra kíván előfizetni, az a lapnak 17.270. sz. csekkjét használja.

Kérem a hittestvéreket, akiknek küldeménye a „Célmegjelölése nélkül” című rovatba került, közölnék, mire szánták, különben adományként könyvelem el. Kérek mindenkit, hogy a jövőben a szelvényen megírni szíveskedjék, milyen célra szánja a küldött összeget.

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1941. évi április hó

Csekkszám: 16.188.

Rimár Jenő, pénztáros,

XIV. Gizella-ut 28. fsz. 1.

Telefon: 497-189.

Nyitasson csekkszámát a m. kir. Postatakarékpénztárnál!
Műnd a három részt olvashatóan a befizetőnek kell kitöltenie.

Elismervény

_____ pengő _____ fillér, azaz

_____ P _____ f-ről, mely

összeget

16.188

számu

csekkszámára a mai napon befizették.

A csekkszámra tulajdonosának neve és lakhelye:

Magyarhoni ág. h. ev. misszió egyesület
pénztára, Budapest

A postaalkalmazott aláírása:

M. KIR. POSTATAKARÉKPÉNZTÁR

Értesítő-lap

_____ P _____ f, azaz

_____ P _____ f-ről.

16.188

sz. csekkszámára befizette:

Könyvelési szelvény

----- P ----- f-ről.

16.188

sz. csekkszámára befizette:

Valuta

ügyekben

forduljon
bizalommal a
m. kir. postatakarékpénztár
nemzetközi
osztályához

BUDAPEST, V.,
gr. Klebelsberg (Hold)-u 4.

A befizető díjmentes magánközleményei:

Stádium Rt., Budapest

*Külföldre
irányuló
átutalásait*

előnyösen fogatosítja:

m. kir. postatakarékpénztár

**NEMZETKÖZI
OSZTÁLYA**

BUDAPEST, V.,
gr. Klebelsberg (Hold)-u. 4.